

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Παταπίου τοῦ ἐν Λουτρακίῳ
8ῃ Δεκεμβρίου

Θαῦμα Μέγα: Μεταστροφή «Καθολικῆς»*

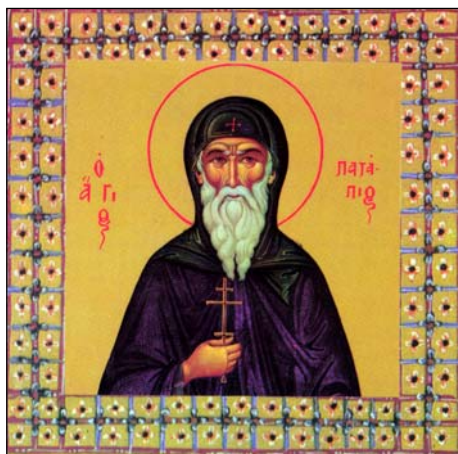
ΚΑΤΑ τὸ φετινὸ Πάσχα (1986) στὸ Ἅγιον Ὄρος, συνομιλούσαμε μὲ γείτονα εὐλαβῆ Γέροντα, ὀνόματι Μαρτινιανὸ (Καλύβη «Ἅγιοι Πάντες», στὴν Καψάλα, τῆς Ἱ. Μονῆς Παντοκράτορος) καὶ ὁ λόγος κατέληξε περὶ συγχρόνων Θαυμάτων. Ἡ ἀφορμὴ ἦταν τὸ διαρκὲς Θαῦμα τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεώς μας τοῦ Ἁγίου Φωτὸς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου.

Τότε ὁ Γέροντας Μαρτινιανὸς μᾶς ἀνέφερε καὶ τὸ ἐπόμενο πρόσφατο Θαῦμα τοῦ Ὁσίου Παταπίου, τὸ ὁποῖο παραθέτουμε κατὰ τὴ διήγησή του.

• Ὁ Γέροντας εἶχε συγγενὴ μετανάστη στὴ Δ. Γερμανία, ἀπὸ τὴν ὁποία πρὶν λίγα χρόνια ἐπέστρεψε ὡς συνταξιούχος. Ὁ συγγενὴς του ὀνομάζεται Γεώργιος Ζ. (προτιμᾷ ὁ ἴδιος ὁ Γ. ἀνωσυμία ἐπωνύμου) καὶ στὴ Γερμανία ἐνυμφεύθηκε Γερμανίδα σύζυγο «καθολικῆ», χωρὶς ἐκείνη νὰ βαπτισθεῖ πρὶν μὲ τὸ Ὁρθόδοξο Βάπτισμα. Ἐτέλεσαν βέβαια γάμο σὲ Ὁρθόδοξο Ἱ. Ναὸ καὶ τὰ δύο παιδιά τους τὰ ἐβάπτισαν μὲ τὸ Ὁρθόδοξο Βάπτισμα, ἀλλ' ἡ σύζυγος παρέμεινε «καθολικῆ», ἂν καὶ ἐκκλησιαζόταν καὶ σὲ Ὁρθοδόξους Ναοὺς.

Ἄφου ἐπέστρεψαν στὴν Ἑλλάδα (εἶναι κάτοικοι Ν. Σμύρνης, Ἑνορία «Ἁγίου Σώστη»), τὸ καλοκαίρι τοῦ 1985 πῆγαν γιὰ παραθερισμὸ στὸ Λουτράκι Κορινθίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀνέβηκαν μιὰ μέρα καὶ στὴ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Παταπίου νὰ προσκυνήσουν τὸν Ὅσιο.

Πρῶτος εἰσήλθε στὸ ἱ. Σπήλαιο ὁ σύζυγος, ὁ ὁποῖος καὶ προσκύνησε τὸ ἱ. Λεῖψανο. Ἄλλ' ἐνῶ εἰσήλθε καὶ ἡ «καθολικῆ» σύζυγος καὶ ἐπλησίασε νὰ προσκυνήσει, εὐρέθηκε κάτω λιπόθυμη!

Λουτράκι. Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Παταπίου. Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σπηλαίου μετὴν τὴν λάρνακα τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου.

οὐ καὶ προσκυνεῖ τὸ ἰ. Λεῖψανο μετὸ πόθο καὶ εὐγνωμοσύνη. Γιατί, ἀφ' οὗτο ἔλαβε τὸ Ὁρθόδοξο Βάπτισμα, **αἰσθάνεται ἄλλος ἄνθρωπος!**

«Ὅταν προσεύχομαι», μᾶς εἶπε σὲ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία, «αἰσθάνομαι τὸ Θεὸ δικό μου, Πατέρα μου, ἐνῶ πρὶν δὲν αἰσθανόμουν τίποτε. Τώρα ἀνάβω τὸ Καντήλι στὸ εἰκονοστάσι, ἐτοιμάζω Πρόσφορο, μεταλαμβάνω, διαβάζω Βίβλους Ἁγίων καὶ ἡ ψυχὴ μου αἰσθάνεται τὸ Θεὸ κοντὰ της. Νά, πῶς νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ; κάτι πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ πρὶν, μιὰ βεβαιότητα ὅτι εἶμαι κοντὰ στὸ Θεό. Καὶ αὐτὸ τὸ ὀφείλω στὸν Ἅγιο Πατάπιο, ποὺ τὸν εὐχαριστῶ».

(*) **Μοναχοῦ Νικοδήμου Μπιλάλη** (ἐπιμेल.), Ἱερὰ Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου τοῦ Θαυματουργοῦ, μετὰ συντόμου βιογραφίας καὶ μερικῆς διηγήσεως θαυμάτων, σελ. 19-20, ἐκδοσις Β', ἐν Ἀθήναις 1986.